

OD NASICH DOPISOVATELO.

Chatfield, Minn.—Vážená red.— Zimu jsme měli dosti obtojnou, sněhu málo a proto též sanici krátkou. Již po kolik roků tak mražná zima nebyla, ale po Velikonoci nám napadl sněž, tak že jsme vřava nevzdali, jest-li se tam někde nespíleli a nemyslí snad, že to jsou Vánoce. Aneb nám ho sem poslal Cleveland! Město Chatfield má 1456 obyvatelů a sčítá se již dosti staré, ovese mnoho neroste. Nejspíše mu to severní podobně neslouží. Dne 14. dubna jsme měli městskou volbu a ta se dle našeho přání vydařila. Žádný krajane se sice o úřad nenechával, neb my se špatně vyznáme v "čestné dříví" a proto raději do veřejnosti nevystupujeme. Hlavní věcí při našich volbách je otázka licenze a nechceme-li býti celý rok o suchu, tedy musíme se při městských volbách přičinít. A tak se nám letos podařilo, že jsme patnácti hlasy prohibisty přemohli, ač ti jejich kazatelové, kterých jest dlohromady pět a jeden "šic", po celý druhý rok jiného v kostele nekázali než o tom, totiž šest měsíců před volbou jak mají jejich ovečky volit a po volbě druhých šest měsíců jim dávají dítka, že se špatně drželi a hrozí jim klatbou, jako ten papínek v řítmé tajným spolkům. Některé z jejich oveček se arci svým pastýřům zpronevěřily a volili pro licenze, za kterýžto skutek je arci trest boží jistě nemine. To jsou mi pěkní námetci Kristovi! Kristus když vřava nebylo, proměnil vodu ve vřavo, ale ti jeho nástupci, kdyby mohli, proměnili by pivo ve vodu, ovšem že jen pro ovečky, neboť na památku poslední večeře umí dobře zunkat vřavo a když přijdou za vřav, též se umí nachmelit, že nemohou ani na nohou stát. Takové zde máme kazatele, co laóně pijavice po temperenci. Vřavo si nemají myslet, že budou celým městem vládnout, byt' se jim to bylo jednou povedlo. Tentokrát jsme jim opět okázali, že jsme páni my. Jim se to povedlo jednou před čtyřmi roky a to bylo za republikánské vlády a od té doby nemohou se hnouti, neboť jsou vinní demokraté. License nese městu \$3000 ročně a přece se najdou zaslepení i mezi obchodníky českými, že jsou jim salony trnem v oku, ač tam chodit nemusí a město přece má z toho jen užitek. Před nějakým časem jsem s takovým obchodníkem mluvil o té temperenci a pravil jsem mu, že kdyby zde nebyly salony, musili bychom platit větší daně. On mi na to řekl, to že by nic nedělalo, že on by mohl platiti o \$100 ročně daně více. Tak to vidíme, to by chtělo všecko vydělat na ledové vodě s citronem! Ale to si nepomyslí kdo by jí tam pil, že by sem přijelo sotva polovic farmerů, neb by raději jeli jinam, kde salony jsou. Farmer, který jest vystaven celý léto slunečnmu vedru a přijde jednou za čas do města, tomu nemá býti dopřáno sklenka piva, nýbrž má hasit žízn ledovou vodou s citronem! O vy temperenci, zunkajte si jen tu vodičku ledovou sami a my budem pít to pěkně. Onehdy kázal jeden reverend, že v Americe jsme vzdělanější než v Evropě. Já myslím, že tam ten člověk asi nebyl a jest-li ano, tedy někde snad v horách mezi zajci, že to tak mohl přirovnávat. Americkou vzdělanost vidíme na školních dítkách, které místo pozdravení v zimě vítají sněhovými kulemi a v létě třeba kamením dost staré lidi. Vidíme jí nejlépe též při tanečních zábavách, kde mladci i děvčata melou ústy, jako by je měli na vodě. A nejlépe to je, když ten cumel jde z jednéh úst do druhých, ač z toho bývá tahanice o tu dobrotu, tak že se rozumnému člověku z toho až na nic dělá. Radím vám, česká děvčata, kteráž jte si dosud takový slozvyk neosvojily, aby jste se jej neučily, je to škarodě, vaše matky to

zajisté taky neuznály. Tu americkou vzdělanost jest vidět též v zimě na chodníkách, které vypadají, jako by na nich husy místo lidí chodili. Ani ptačtvo nemá ten zpěv jako v Evropě a což pak potom lidé. Ve staré vlasti, ač studuje na kněze, doktora, právníka, profesora neb technika, musí studovati 12 roků a pak ještě některý při zkoušce neprojde. Zde v Americe vystuduje za několik měsíců ač takové advokáty máme v kongressu. Za pár měsíců jeho studii se přece tolik naučil, že umí dobře krájet, ač republikán nebo demokrat, což ale tentokrát zapomněl Pokrok Západu svým čtenářům dávat vědět, snad proto, že jest kongres většinou republikánský. Zdáli však udělá nějaká banka neb nějaká firma úpadek, neb jestli je laciné obilí, to vše jest vina demokratů! A já se ptám, co tam ti republikáni dělají když jich tam tolik je? Já myslím dle mého náhledu, že jsou jedni darebáci jako druhí, jen že to je na konto demokratické. Nedivím se člověku, který jiný časopis nečte než Pokrok Západu, že z něho za nějaký čas je kovaný republikán. Pokrok Západu pře, že jak nastoupí republikánská vláda, že se začnou časy lepšit. To může každý hloupý usoudit, že není pořádek a také ne pořádek dobře a že změny musí být, kdyby třeba nastoupili vládu Indiáné. Pokrok Západu snad pamatoje, že v Rakousku jest jeden česák skoro padesát roků a kolikrát se tam vše změnilo? Kolikrát ceny obilí, dobytka, koní a všeho za jednoho česáka? Kdo tím byl vícen? Tak ku příkladu cukrovka platila před 25 lety 1 zl. 30 kr. za starý cent, a před 12 roky byla 80 kr. cent metrický. Je tím také vláda vinná? Pokrok Západu zná dobře kritizovat jiné časopisy, že svým čtenářům věš bulky na nos a v té věci se pranic od druhých sám nelší. Nejsm sice žádný náruživý demokrat, ale když někdy čtu ten Pokrok, tak mne to věru nohy zebe. Který člověk se nejvíce chváli, tak po něm jistě také nic není. Má čekat, až jestli ho jiní pochválí. To samé máme s Pokroem Západu. A jak chváli republikány! Ale proč je nechválí jiná strana? Ač také proto, že toho nezasluhují. Ale vždyť ty naše republikány také známe, jak jsou mnozí pilní, že neudělají za celý rok den práce. A jak že se žijí? Letošního času jde půl dne na ryby a půl dne sedí na chodníku v obchodním čtvrtci a dělá fezbáře. (Tady totiž sedí pořád několik chlapů na chodníku a řezou bedny od zboží na třesky.) V zimě jde na hon. On sice zajíce nezastřelí, ale veverka přece a od toho jsou živi zde ti moudří republikáné, — ti snad právě nejvíce spekulují. Počas tady máme dost dobré, namoklo dost, ale na úrodu se netěšíme dříve, až když máme vymláceno, jako to dělájí v jiných státech, když jim v zimě namokne, už mají úrodu zajištěnou. To my jsme tu na tom háře, ale proto přece kdo se tady usadil, žádný odtud nejel pryč zaslíbenou zem vyhledávat a myslí si při tom, že se zadarmo nenají ani v Americe. Nevím, zda se tímto mým prvním dopisem zavděčím a jestli jsem snad někoho rozhněval, prosím předem za odpuštění. Na zdar! Jos. Kopecký.

Pozn. red. — Děkujeme et. panu dopisovateli za kompliment nám učiněný. Vřavo postrádáme jedno v jeho dopisu u to jest, že nevytknul v čem, kdy a jak věšel Pokrok Západu svým čtenářům bulky na nos. Jestli že kdy P. Z. někdy něco podobného jiným vytkne, uvede vždy důkazy pro své tvrzení. My si toho vědomi nejsme a byli bychom povděční za takové upozornění, tak abychom mohli "vejšti do sebe" a dáti se na pokání. Podle našeho vědomí, radili jsme vždy našim čtenářům poctivě a svědomitě a každý kdo chce pravdě

průchod dáti, musí doznati, že splnily se naše vřavhy a varování do slova, kdežto sliby a naděje demokratických časopisů, jimiž hejly na demokratické vějíčky lákali, zůstaly nespínány do poslední písmeny. Já-li náš vážený dopisovatel starým čtenářem, bude se ještě pamatovati, kterak před 12 i více lety, pokud Slavia buřkovala své čtenáře že jest "neodvratou", což činila od roku 1872 do 1884, ač byla po celou tu dobu suřivě demokratickou, ličila tu o havnou korupci, která prý při republikánské vládě panuje a slibovala, i po ní všechny jiné demokratické české časopisy, že jak jen demokraté dostanou se ku vládě a dostanou knihu do rukou, učiní strašlivé odhalení o těch hrozných švindlech a zpronevěření, jichž se republikáné po celou dobu vlády své dopouštěli. V roce 1885 nastoupil demokratický prezident poprvé, před třemi lety druhý a my posud čekáme na ta strašlivá odhalení té strašlivé korupce a těch ohromných zpronevěření. Vřavo ty demokratické listy neměly tolik poctivosti aby doznaly, že své čtenáře buřkovaly a klamaly a straně republikánské křivdily! Před minulou volbou slibovaly demokratické listy svobodný obchod, zrušení ochranného cla a reciprocity, rozšíření našeho zámořského obchodu následkem toho, rozšíření našeho vývozu i přívvozu, rozhojnění blahobytu a hojnost stálé práce při vyšších mzdách, dolarovou plenicí a bůh ví co ještě všechno. Jestli pak se splnilo jedno jediné ze všeho co bylo slibováno? Jestli pak nemáme pravý opak všeho toho a jestli není vše tak, jak listy republikánské varovaly? Jestli vážený pan dopisovatel chce věřiti, že republikáné, republikánské zásady, republikánská politika neměla praždné zásluhy o to, že po více než třicet roků panoval v zemi této skoro nepřetržitě všeobecný blahobyt a docleho průmyslového rozvoje a všeobecného pokroku v míře a stupni takovém jako nikde jinde na celém světě a jako nikdy před tím za správy demokratické, jestli chce dále věřiti tomu, že s nastoupením demokratické strany, demokratické vlády a prováděním demokratických zásad nastalou bůdu zavinili ti republikáné, kteří tou dobou neměli a nemají moci čehokoliv měniti a jestli konečně chce věřiti, že když se znovu nastoupením jich v moc a vládu nebudou mti nijakou zásluhu o znovu navrácení se blahobytu do země, nebudeme se s ním o to přiti. Vřavo neždá se nám že by to dokazovalo, že by vážený pan dopisovatel byl demokratem pouze jen střízlivým, když vše co špatného, ač pravem neb nepravem, přičítá republikánům a nechce připustiti, že by též měli nějakou zásluhu. Pan dopisovatel soudí, že vláda nemá s blahobytem národa pranic co dělati. To zdá se nám prapodivnou zásadou. Kdyby tomu bylo tak, pak by stará naše vlast musela být pravým rájem na světě, neboť jest bohatou v každém směru a ohledu. Jeli tomu tak pak bychom rádi věděli proč nejlepší poměry a největší blahobyt průměrně panuje v těch majftech svobodnější zřizení a naproti tomu, čím větší despotism, tím horší poměry v zemi pro národ. Z toho zdá se nám jasně vysvítati, že mnoho od toho závisí, jak se vládne, jakými zásadami se ta která vláda řídí a že jest veliký, ba ohromný rozdíl, zdali ty neb ony zásady v platnost se uvádějí. Kdyby tomu nebylo tak, proč pak vlastně jsme republikány, demokraty neb populisty? Nenlí v tom rozdíl, pak netřeba abychom se ve strany dělili a v té přičině se různili. My máme za to, že nejedná dobře ten, kdo jest v politice fanatikem a drží se jedné strany za všech okolností, buď jak buď, nýbrž že povinností dobrého občana jest to, aby zkoumal co je nejlepšího a nejprospěš-

nějšího pro národ a zemi a toho se přidržoval a když vidí, že zásady jež za dobré uznával se neosvědčily, aby je opustil. Tak skutečně čim občáné rozumí a střízliví. To vidíme ve výsledcích volebních po minulých dva roky. Před čtyřmi roky dali se mnozí svěsti sliby demokratů a uvěřili, že zásada svobodného obchodu, zrušení ochrany celin, povede nás k většímu ještě blahobytu. Seznavše vřavo, že působí zásada ta právě naopak, usnávají pochybení své a co dobří občáné připojují se ku straně té, ježž zásady jediné blahobyt umožňují a zaručují. Kdyby i vážený pan dopisovatel tak učinil, přestaly by jej nohy zábat, když čte v Pokroku Západu pravdu a nic než pravdu, naopak, bylo by mu potřebným a uspokojením, že pravdy dočká se mže. V místních volbách a v místních otázkách by ovšem nemusel činiti při tom přesvědčení svému násilí a mohl by tu jednati tak, jak svědomí mu veř a prospěch obecný vyžaduje, neboť místní volby nemají z pravidla co dělati se zásadami stran národních.

Marmora, Va. Čtená redakce: Po uveřejnění dřívějšího mého dopisu došlo mne mnoho dopisů vřaviljakých, z nich v některých byly dotazy ohledně poměrů zdejších. V jednom jsem též tážána, proč prý odtud odjeli synové pana Šedivého, když je ve Virginii takový ráj. Já nepsal, že je zde ráj a kdyby byl, myslím, že by se panu ztazatel nelíbilo jst jen samé ovoce a v ráji přec jiného nebylo. Nu, možno, že tenkrát byli lidé jiné povahy, kdežto dnešního dne jest ovoce pouhým zákuskem a to ještě musí být v okru zavařeném. My teď rádi kachničky a kuřátka a masítko a toho jsme si dopřáli loňského roku dost a dost a zvláště u našeho souseda, pana Josefa Šedivého, si toho mohli všeho do syta dopřát. Nebylo to ovšem také hned, ale dnes, po šesti letech, mají vyhráno a to jen tím, že vytrvali. A zase budu opakovat, co jsem tenkrát psal, že Virginie potřebuje lidi, totiž rolníků uvědomělých a vytrvalých. Pole jsou tu laciná, od \$3 do \$5 akr a výše, ale musí se hnojit, než se uvedou pole do jetelů a ty tu rostou znamenitě. Teď ale k věci. První syn pana Šedivého, pan B. Š., odjel do Nebrasky proto, že ho sami rodičové tam poslali. Měli tam ještě farmu a dostali zprávu, jestli tam žádného nepošlou, že jim vše vykradou, okna, dvěře a snad i střechu. Druhý, p. Josef Šedivý a p. Vojtěch Ječmínek, nevím proč odejeli. Soudím, že k tomu příčinu neměli, neb prodali 1500 bušů ořechů po 75c a když odjeli, vystoupily na \$1.10 i výše. Kornu měli prý znamenitou. Z Virginie vezli ještě peníze a farmu dobrou a pěknou posud zde mají. Ostatně kdo by mysele se zde usadit, nejlépe ať si to dřívě prohlédne. — Počas tu máme přítomně stále pěkné a v polích se pilně pracuje, kdežto mně se v Verdigre koncem března sdělovalo, že je tam zima a větrno. Znamenám se v úctě Anna Janatová.

Hurrah pro Cripple Creek. Pamatujte, že Chicago, Rock Island & Pacific dráha jest jedinou linií, vedoucí z východu přímo do Colorado Springs, přirozeně to brány do Cripple Creek okraku. Colorado springs leží na úpatí Pike's Peak na východní straně a Cripple Creek je částí jihozápadního svahu Pike's Peak a blíží se jeho západní čáře. Z Colorado Springs naskytují se vám dvě cesty. Jedna po Midland dráze Ute průmyskem, přes Summit do Cripple Creek, a druhá po Denver & Rio Grande dráze přes Pueblo a Florence do Cripple Creek. Vezměte Great Rock Island Route, jedouce do zárazdných těchto zlatých dolů. Mapy, cirkuláře a podměnky na požádání u Ino Sebastian, Gen'l Passenger Ag't, Chicago, Illinois. 48--17

Ozvěna ze zámoří. Zvláštní předtucha a její šťastné uskutečnění. Ze některých lidí mají časem jakousi vnitřní vědomost čili předtuchu věcí, které se mají státí, jest téměř uznávanou věcí — jest to jednou ze záhad přírodních. Následující případ sdělený nám Karlem Borkholzem z Kawaukes, Wis., v dopise ze dne 1. prosince 1895 jest pěkným toho dokladem. "Dr. Peter Fahrney, Chicago, Ill. — Ct. pane, Vím, že budete obdrženi tohoto dopisu potěšen. Snad si vzpomenete, že jste před nějakým časem poslal prostřednictvím svého jednatele v německu na moji žádost mé sestře p. William Heinekeové ve Wildkuhl Meckleburg Schwerin šest velkých láhví Dra. Petra Hoboka. Dostal jsem právě od ní dopis, kde mi sděluje, že čtyry lahve léku toho způsobily úplné uzdravení v jejím případě. Praví, že nemá dosti slov k vyjádření radosti, kterou pocituje z uzdravení přivoděného vašim cenným prostředkem. Trpěla téměř po 14 let a posledních několik let nebyla s to, aby opustila své lůžko. Vzdávala se již veškeré naděje na uzdravení, soudě z dopisů, které jsem obdržel od blízkých příbuzných. Pokládám okolnosti tohoto případu za velice zvláštní. Obdržel jsem vřavík vašeho časopisu "Světlo" pouhou náhodou a po přečtení téhož zmocnil se mne jakýsi zvláštní pocit čili předtucha, mohull to tak nazvat, že váš prostředek bude tím lékem, který jí vyvléč. Předtucha ta mne přiměla k tomu, abych jej zkusil a hle, teď se tušení mé vyplnilo. Považuji to za svoji povinnost psáti vám o tomto případě."— Rekord Dra. Petra Hoboka jeví nepřetržitou řadu úspěšného léčení krve a tělesných chorob. Byl v nepřetržitém nřivání více nežli sto let a nabýval stále více a více pňzně. Nelze je obdržeti v lékárnách, nýbrž jedně od místních jednatelů či od majitele přímo. Dra. Peter Fahrney, 112-114 So. Hoyne ave., Chicago, Ill.

Do Berouna a Pine City, Minn. Pan Jan Schüller přijal z ochoty jednateleství našich listů v okolí Berouna a Pine City a jest tudíž oprávněn v jakémkoli oboru t. l. se týkajícím nás zastupovati, jakož i před a doplatně přijímati. Žádáme tudíž anažně naše příznivce by se v záležitostech těchto na něho s důvěrou obrátili. Vyd. Pok. Západu, Hospodáře a Knihovny Amer.

Do Linwood, Butler Co., Neb., a okolí. Čteným našim příznivcům a známým v známost uvádíme, že chvalně známý a oblíbený krajane p. Tom Duda převzal jednateleství našich listů. Prosfme ct. krajany, aby s důvěrou v každé obchodní záležitosti nás se týkající na pana Duda se obrátili. Zároveň vzdáváme díky p. J. Vítámvásovi za dosavadní služby nám prokazané. Vyd. Pok. Západu, htdkx2 Hosp. a Knih. Amer.

Farma na prodej. 400 akrů pozemku 6 mil od Crete, Neb., 125 akrů vzděláno. Vše ohraženo jest čtyř-drátovým plotem. Nová maštal, špejchar, krásné obydlí, dvě studně, 2 větrníky, dost lesa a živá voda celý rok. Cena \$28.00 za akr. \$3,000 musí být hotově, ostatní na 3 a 5 let na 7%. 25-1m Koupěchtiví necht' se obrátit na W. S. Chmelir, Crete, - - Neb. SEMENA z Čech importovaná a sice: zelín, salátové, kapustové, petržele kořenové, majoránky, kmínu a lepy rutabagy a zdejších: tabáku, rajských jablíček, okurek, cibule, mrkve, ferkvičky a květin. 14 balíčků semen nevrouvatelné dobroty a v ceně \$1.55 za 10 centů. Kde a jak dozí se každý když dopíše na jediný český hospodářský časopis v Americe, pod adresou: "Hospodář", Omaha, Nebr. KDE JE James Senový, Central City, So. Dakota. Pošta nám oznamuje, bychom mu list zastavili, že se odstěhoval. Nám však opomenul p. Senový změnu adresy oznámiti, bychom mu list aneb aspoň účet zaslati mohli. Vyd. Pok. Záp.